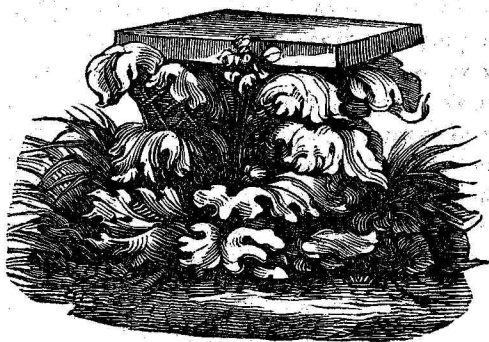

μερῶν ἐξ ὧν ἐκκρίνεται αἱ ἰδιόζυσοι ἐν τοῖς φυτοῖς διαφοραί, οἷαν καταπληκτικὴν καὶ λαμπρὰν ἐν ταύτῃ εἶδονα θὰ ἐβλέπομεν! Οἷαν ποικιλίαν θαυμασίαν μὴ χανισμοῦ! Ὅποια προφανῇ σημεῖα ὑψίστης σοφίας θὰ ἐβλέπομεν.»

Καταγωγή Κορινθιακοῦ Κιονοκράνου

Νεῆνις Κορινθία ἀπέθανε καθ' ἣν στιγμήν ἐνυμφεύετο ἡ τρέφοις της συνήγαγεν ἐν κανίστρῳ, ὡς ἦν σύνηθες, ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν ζωὴν μικρὰ προσφιλῆ αὐτῇ ἀντικείμενα· ὅπως δὲ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τοῦ καιροῦ ἐκάλυψεν αὐτὸ διὰ κεράμου καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ τάφου. Ἐν τῷ τόπῳ, ἀκριβῶς ὅπου ἀπέθεσεν αὐτὸ, εὐρίσκετο κατὰ τύχην ἡ ρίζα φυτοῦ ἀκάνθης. Κατὰ τὸ ἐκρ' ἀνέδωκε φύλλα καὶ στελέχη περικαλύψαντα τὸ

κάνιστρον. Ἡ συνάντησις τῶν ἄκρων τῆς κεράμου ἀντέστη εἰς τὴν ὕψωσιν αὐτῶν καὶ ἠνάγκασεν αὐτὰ νὰ κάμψωσι σχηματίζοντα τὰς πρώτας κάλας.*) Ὁ γλύπτης Καλλιμάχος, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι ὀνόμαζον Κατάτεχνον, ἐπὶ τοῖς προτερήμασι καὶ τῇ ἐπιδεικνύμενῃ του περὶ τὸ ἐργάζεσθαι τὸ μάρμαρον, διερχόμενος παρὰ τὸν τάφον, εἶδε τὸ κάνιστρον καὶ παρετήρησε πῶς χαριέντως τὰ ἀρτιγέννητα φύλλα περιστέφον αὐτό. Ἡ ἰδέα τῇ ἤρσεν· καὶ ἐφήρμοσε κατόπιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν κιονοκράνων ὅσα κατεσκεύαζε διὰ τὴν Κόρινθον, εἰσαγαγὼν κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τὰς διαστάσεις καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ.

ΒΙΤΡΟΥΒΙΟΣ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ θαυμασμός, ὁ καταλαμδάνων τοὺς περιηγητὰς ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς Ἑλλάδος προέρχεται βεβαίως ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τῶν συναπτομένων μεθ' ἐκάστου

*) Καλλωπισμὸς σπιροειδὲς εἰς τὸ Ἰωνικόν, Κορινθιακὸν καὶ σύνθετον κιονόκρανον.

ποταμοῦ, μετὰ τοῦ ἐλαχίστου ῥυακίου καὶ τοῦ ἀσθενεστέρου τῶν θαλάσσων αὐτῇ σκοπέλου. Ὁμοίᾳ θέσις πρὸς τὰς ὥραις τῆς Ἑλλάδος, σκηνογράφια, ἐν Προβηγγία καὶ Ἰσπανία καὶ ὑπερέχουσα ἴσως αὐτῶν κατὰ τὴν χάριτα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν γραμμῶν, δὲν εἶναι γνωστὴ, ἡ δι' ἐλαχίστου ἀριθμοῦ θαυμασίων, καὶ τὸ ἀναρίθμητον πλῆθος διέρχεται πρὸ αὐτῆς ἀδιάφορον μόνις ἀξιούν νὰ ῥίψῃ ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτῆς· καὶ τοῦτο διότι δὲν φέρει τὸ ἐνδοξον τοῦ Μαραθῶνος τῶν Λεύκτρων καὶ τῶν Πλαταιῶν ὄνομα, καὶ διότι δὲν ἀκούει παρ' αὐτῇ τὸν βόμβον τῶν διαῤ-ῤευσάντων αἰώνων. Καὶ ἐν τούτοις ἀνεξαρτήτως τῆς λαμπρότητος, ἣν περιβάλλει εἰς αὐτὰς ἡ δόξα τῶν προγόνων δὲν εἶναι ὁ αὐτὸ οὐχ' ἥττον ἀξιοθέατοι. Ὅτι ἐκθαμβοὶ τὸν τεχνίτην ἐν τοῖς σκηνογραφήμασι τῶν κόλπων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργολίδος δὲν εἶναι μόνον τὸ κυανοῦν τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἄπαυστον τῶν κυμάτων μειδίαμα (*le sourire infini des flots*), τὸ καθαρὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἡ φεύγουσα τῶν ἀκτῶν θέα καὶ ἡ τραχεῖα τῶν ἀκρωτηρίων ἐξοχή, ἀλλὰ καὶ τὸ τόσῳ καθαρὸν καὶ στιλπνὸν τῶν ἐν στρώμασι τιτάνου καὶ μαρμάρου ὀρέων· ἤθελεν εἶπει τις, βλέπων τὰς ἀρχιτεκτονικὰς σωρείας καὶ τοὺς ἀπείρους ναοὺς, οἵτινες στέφουσιν αὐτὰ, ὅτι συγκεφαλαιοῦσιν ἐν αὐτοῖς τὸν τύπον αὐτῆς.

Τὸ χλοανθές, τὸ διαυγές τῶν ῥυακίων ὕδωρ, ἰδοὺ ὅτι μάλιστα ἐλλείπει ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος. Τὰ γειννιάζοντα τῇ θαλάσῃ ὄρη εἶναι ὅλα γεγυμνωμένα ἀπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τῶν δὲν μένουσι πλέον ἐπ' αὐτῶν ἡ δενδρύλλια, κύτισοι, σχῖνοι, κόμμαροι καὶ ῥοδοδάφναι· καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ τάπης τῶν εὐόσμων φυτῶν, ὁ περιβάλλων τὰς κλιτύας, καὶ ὃν νέμονται οἱ ὀδόντες τῶν αἰγῶν εἶναι πολλαχοῦ περιωρισμένος εἰς μικρὰ τεμάχια· αἱ χειμαρώδες βροχαὶ παρασύρουσι καὶ αὐτὴν τὴν φυτικὴν γῆν· ὁ βράχος δεικνύται γυμνός· μακρόθεν δὲν βλέπει τις ἡ ὑποφαίους κρημνοὺς, πεποικιλμένους ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ ξηρῶν βάτων. Ἦδη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Στράβωνος ἅπαντα σχεδὸν τὰ παραθαλάσσια ὄρη ἀπώλεσαν τὰ δάση τῶν· «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας λέγει συγγραφεὺς τις, ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἡ σκελετὸς τῆς παλαιᾶς.» Εἰρωνικῶς πως τὰ δένδρων περιεκτικὰ ὀνόματα εἶναι πολυάριθμα καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἑλληνικὴν Τουρκίαν. Καρυαὶ σημαίνει «πόλις καρυῶν» Βαλανίδια, ἡ τῶν βαλανοφόρων δρυῶν· Κυπαρίσις ἡ τῶν κυπαρίσσω· Πλατάνι ἡ Πλατανίς ἡ τῶν πλατάνων κτλ. Παντοῦ εὐρίσκονται τοποθεσίαι, ὧν τὸ ἀγροτικὸν ὄνομα δὲν ἀληθεύει δυστυχῶς πλέον. Μόνη ἐξαίρεσις εἶναι τὰ μεσογειότερα ὄρη καὶ τὰ παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἅτινα διατήρησαν τὰ δάση τῶν· Ἡ Οἶτη, ὄρη τινα τῆς Αἰτωλίας, τὰ ὑψηλότερα τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἡ Ἀρκαδία, ἡ Ἠλις, ἡ Τριφυλία καὶ αἱ κλιτύες τοῦ Ταυγέτου διατήρησαν τὰ μεγάλα τῶν δάση. Πρὸς δὲ εἰς τὰς δασώδεις ταύτας χώρας, ὡς μόνον ποιμένες